

σασί

σασί, το, άκλ. ουσ. [<γαλλ. chassis], το σασί· καλλίγραμμα πόδια με δυνατά καπούλια, ιδίως γυναίκας: «πω πω πω, φίλε μου, για δες ένα σασί που έχει αυτή η γυναίκα!». Από την εικόνα του σκελετού αυτοκινήτου, που στηρίζεται στους τροχούς·

- *έχει πάρει σασί*, βλ. φρ. *πήρε σασί*·

- *πήρε σασί*, **α.** είναι προβληματικός, βλαμμένος, λειψός ή και φαντασιόπληκτος: «μην τον συνερίζεσαι τον άνθρωπο, γιατί είναι καιρός που πήρε σασί || του 'τυχε ένα λαχείο κι αμέσως πήρε σασί, γιατί συνέχεια ονειρεύεται τιμές και μεγαλεία». Από την εικόνα του αυτοκινήτου που, έπειτα από τρακάρισμα, το σασί του έχασε την ευθυγράμμισή του και για το λόγο αυτό κινείται ελαττωματικά. **β.** (στη νεοαργκό) αγόρασε αυτοκίνητο: «απ' τη μέρα που πήρε σασί, καμαρώνει σαν γύφτικο σκεπάρνι». Συνών. *πήρε ρόδα*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας